

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/273/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211318
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617211318.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v spore žalobcu Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 6, Česká republika, IČ: 000 01 350, právne zastúpeného Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Žižkova 7803/9, Bratislava - Staré Mesto proti žalovanému M. Ž., W.. XX.XX.XXXX, M. F. C. K. XXXX/X, N., I. L., M. Č.E. F. C. XX/X, N., Č. C. v konaní o zaplatenie 274 284,19 CZK s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 274 140,75 CZK s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 270 029,45 CZK od 16.10.2016 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd návrh čo do sumy prevyšujúcej 274 140,75 CZK z a m i e t a .

III. Súd návrh čo úrokov vo výške 5,90% ročne zo sumy 268 046,50 CZK od 18.10.2016 do zaplatenia z a m i e t a .

IV. Žalobca m á nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 100%. O výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 274 284,19 CZK s príslušenstvom. Uvedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 21.04.2016 zmluvu o úvere - ČSOB Flexi konsolidace č. XXXXXXXXXX C. v znení dodatku k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXRD zo dňa 25.04.2016, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 276 000,- CKZ. Zmluve predchádzali predzmluvné informácie k ČSOB spotrebiteľskému úveru zo dňa 21.04.2016. Podľa čl. I.1 zmluvy sú súčasťou zmluvy aj obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalovaný zaviazal v zmysle čl. I.6 Zmluvy splácať v 60. mesačných anuitných splátkach vo výške 5 324,- CZK vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou dňa 15.06.2016. Posledná splátka mala byť splatná dňa 15.05.2021. Úroková sadzba bola v čl. I.5 zmluvy dohodnutá vo výške 5,90% ročne s tým, že pre prípad omeškania bol ďalej dohodnutý úrok z omeškania v zákonnej výške. Zároveň bolo v čl. I.8 zmluvy dohodnuté poistenie úveru, za ktoré bol účtovaný mesačný poplatok vo výške 347,- CZK. Peňažné prostriedky boli v zmysle čl. I.2 zmluvy v znení Dodatku poskytnuté žalovanému k čerpaniu v období od 22.04.2016 do 14.05.2016, a to: účelovo na predčasné splatenie všetkých peňažných záväzkov žalovaného voči:

-Komerční banka, a.s. vo výške 1 82.000,- CZK prevodom na účet č. XXX-XXXXXXXX/XXXX, U. L. XXXXXXXXXXX

-mBank - BRE Bank S.A., organizační složka podniku vo výške 44.000,- CZK prevodom na účet č. XXXXX-XXXXXXXX/XXXX, U. L. XXXXXXXXXXX

bezúčelovo podľa čl. I.2 písm. b) Zmluvy, bezhotovostne na bežný účet žalovaného Č..XXXXXXXXX/XXXX.

2. Žalobca svoju povinnosť zo zmluvy o úvere spočívajúcu v poskytnutí úveru žalovanému riadne splnil, čím sa dostal do omeškania so splácaním. Žalobca preto vyhlásil všetky pohľadávky zo zmluvy za okamžite splatné ku dňu 15.10.2016. O konečnej splatnosti bol žalovaný informovaný okrem iného aj listom zo dňa 18.08.2016 upomienkou č. 1, výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 30.08.2016 a opakovanou výzvou na zaplatenie dlhu. Žalovanému bola zaslaná predžalobná výzva zo dňa 07.09.2017. K dátumu konečnej splatnosti, resp. do podania návrhu si žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi nesplnil napriek tomu, že žalobca opakovane vyzýval žalovaného k úhrade pohľadávky s príslušenstvom. Žalobca si tak nárokuje od žalovaného zaplatenie sumy vo výške 274 284,19 CZK pozostávajúcej z istiny vo výške 268 046,50 CZK, zmluvného úroku vo výške 4 038,71 CZK ku dňu 17.10.2016, úroku z omeškania vo výške 274,47 CZK ku dňu 17.10.2016, úroku vo výške 5,90% ročne z dlžnej istiny za obdobie od 18.10.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne z dlžnej istiny a poplatkov za obdobie od 18.10.2016 do zaplatenia, poplatkov vo výške 1 982,95 CZK účtovaných v súlade s uzavretou zmluvou s príslušnými sadzobníkmi, pozostávajúcich hlavne z poplatkov za poistenie a ďalej z poplatkov za zaslanie upomienok / výziev na úhradu dlžnej sumy. Úrok z omeškania v zmysle nariadenia vlády Českej republiky č. 351/2013 Sb. je vo výške REPO sadzby stanovenej Českou národnou bankou k prvému dňu kalendárneho polroka v ktorom došlo k omeškaniu a zvýšenej o 8 percentuálnych bodov. Z dôvodu, že žalovaný do dnešného dňa dlh voči žalobcovi nesplnil, žalobca sa obrátil so svojím nárokom na príslušný súd.

3. Uznesením č. k. 21Csp/273/2017-92 zo dňa 15.02.2018 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe. Žalovaný sa k veci nevyjadril, pričom doručenie uznesenia mal vykázané podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 06.08.2018 uviedol, že so žalovaným uzatvorili dňa 25.09.2017 zmluvu o úvere - ČSOB Flexi konsolidace č. XXXXXXXXXX C. v znení dodatku k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXRD zo dňa 25.04.2016, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 276 000,- CZK. Zmluve predchádzali predzmluvné informácie k ČSOB spotrebiteľskému úveru zo dňa 21.04.2016. Podľa čl. I.1 zmluvy sú súčasťou zmluvy obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. 4. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalovaný zaviazal v zmysle čl. I.6 zmluvy splácať v 60. mesačných anuitných splátkach vo výške 5 324,- CZK vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou dňa 15.06.2016. Posledná splátka mala byť splatná dňa 15.05.2021. Úroková sadzba bola v čl. I.5 Zmluvy dohodnutá vo výške 5,90% ročne s tým, že pre prípad omeškania bol ďalej dohodnutý úrok z omeškania v zákonnej výške. Zároveň bolo v čl. I.8 zmluvy dohodnuté poistenie úveru, za ktoré bol účtovaný mesačný poplatok vo výške 347,- CZK. Peňažné prostriedky boli v zmysle čl. I.2 zmluvy v znení dodatku poskytnuté žalovanému k čerpaniu v období od 22.04.2016 do 14.05.2016, a to účelovo na predčasné splatenie všetkých peňažných záväzkov žalovaného voči: - V.Č. F., E..L.. U. U. XXX XXX,- Z. T. W. Ú. Č.. XXX-XXXXXXXXX/XXXX, U. L. XXXXXXXXXXXX - Y. - F. F. L..E., I. L. T. U. U. XX XXX,- Z. T. W. Ú. Č.. XXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, U. L. XXXXXXXXXXXX F.) F. T. Č.. K..X T. F.) A., F. W. F. Ú. Ž. Č.. XXXXXXXXX/XXXX. Žalovanému bol v zmysle zmluvy otvorený úverový účet č. XXXXXXXXXX. Žalobca svoju povinnosť zo zmluvy o úvere spočívajúcu v poskytnutí úveru žalovanému riadne splnil. Žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy neplnil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania so splácaním. Žalobca preto vyhlásil všetky pohľadávky zo zmluvy za okamžite splatné ku dňu 15.10.2016. K samotnej požiadavke súdu vyčíslíť dlh žalovaného ku dňu vyhlásenia pohľadávok žalobcu za okamžite splatné (zosplatenie pohľadávky) dňa 15.10.2016 a to čo do istiny, úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov, si žalobca dovoľuje poukázať na prílohu č. 17 žaloby zo dňa 25.09.2017 a na položku zodpovedajúci dátumu 15.10.2016, podľa ktorého ku dňu 15.10.2016 žalobca voči žalovanému eviduje pohľadávku vo výške 274 140,75 CZK zloženú z: - istiny vo výške 268 046,50 CZK - úroku vo výške 3 953,69 CZK - úroku z omeškania vo výške 157,61 CZK - poplatkov vo výške 1 982,95 CZK. Žalobca si dovoľuje tiež poukázať na to, že transakčná história tvoriaca prílohu č. 17 žaloby zo dňa 25.09.2017 je obrazom výpočtov bankového systému klienta, ktorý podlieha pravidelnému dozoru prostredníctvom kontroly Českej národnej banky a je riadne certifikovaný. Žalobca zdôraznil, že zmluva o úvere - ČSOB Flexi konsolidace č. XXXXXXXXXX C. v znení dodatku k zmluve o úvere č.008522419RD zo dňa 25.04.2016, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 276.000,- CZK bola uzatvorená podľa ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. Občanského zákoníku a v súlade so zákonom č. 145/2010

Sb. o spotřebitelském úvěru, teda českého práva. 11. Na základě uvedeného je možné konstatovat, že žalobce jako česká právnická osoba vykonávající činnost na území České republiky uzavřela smlouvu s žalovaným podle českého práva na území České republiky. K volbě práva žalobce upřimuje pozornost soudu na Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len „Nariadenie Rím I.“) v zmysle čl. 3 ods. 1 Nariadenia Rím I kedy „Zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.“ 12. Aplikáciu hraničného určovateľa obvyklého pobytu spotrebiteľa v prípade absencie voľby rozhodného práva v zmysle čl. 6 Nariadenia Rím I. „Bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.“ nie je možné použiť, nakoľko žalobca nespĺňa a nespĺňal predpoklady uvedené v písmenách a) a b). V prípade, ak by súd nepovažoval voľbu práva vykonanú v zmysle čl. 3 Nariadenia Rím I, musel by aplikovať čl. 4 ods. 4 Nariadenia Rím I 4. „Ak podľa odsekov 1 alebo 2 nie je možné určiť rozhodné právo, zmluva sa spravuje právnym poriadkom krajiny, s ktorou má najužšiu väzbu“. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení českého právneho poriadku, žalobcom je česká právnická osoba, má zmluva zjavne najužšiu väzbu s Českou republikou a jej právnym poriadkom. Aplikáciu českého právneho poriadku v obdobných prípadoch potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax slovenských súdov, napr. Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.5Co/112/2016-102 zo dňa 13.12.2016. V zmysle Článku 7 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej aj len ako „Ústava SR“) „Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.“ Na základe vyššie uvedených ustanovení žalobca konštatuje, že Nariadenie Rím I. je právne záväzným aktom sekundárneho práva Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle článku 7 ods. 2 Ústavy SR, prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Nariadenie musí byť v členských štátoch interpretované s ohľadom na jeho komunitárny charakter, na prípravné práce a požiadavku riadneho fungovania vnútorného trhu, zahŕňajúcu okrem iného požiadavku istoty a predvídateľnosti výsledku sporu v zmysle bodu 6. Nariadenia Rím I. So zreteľom na vyššie uvedené má Žalobca za to, že použitie slovenského právneho poriadku, najmä §5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov, ustanovenia §138 Civilného sporového poriadku a ustálenej rozhodovacej praxe súdov vo veci nepriznávania zmluvných úrokov po zosplatnení, nie je možné aplikovať. Žalobca si dovoľuje poukázať na rozhodovaciu prax súdov v Českej republike, kedy napríklad Krajský súd v Ostrave vo svojom rozhodnutí č. 31Cm 4264/2013 -56 zo dňa 18.06.2015 k nároku na zmluvné úroky po splatnosti uvádza „Věřitel má proto i po zesplatnění úvěru nárok na obchodní úrok, a to i vedle smluvní pokuty a úroku z prodlení, které jsou samostatnými nároky, které jsou na sobě nezávislé. Smluvní pokuta má sankční charakter a úrok z prodlení je nárokem zákonným, kdy nárok na jeho úhradu vzniká okamžikem prodlení dlužníka. Rovněž obchodní úrok po dni zesplatnění pohledávky je rovněž nárokem zákonným, kdy výše úroku je v tomto případě smluvně sjednána.“ Aj samotný Najvyšší súd Českej republiky vo svojom rozhodnutí č. 32 Cdo 3764/2016 zo dňa 19.04.2017 konštatoval, že "Po zesplatnění úvěru tedy z nesplacené jistiny nadále běží obchodní úrok (jakožto odměna za poskytnuté peněžní prostředky, které dlužník v dohodnuté době nevrátil) až do jejího vrácení a v případě prodlení dlužníka běží zároveň též úrok z prodlení (jakožto sankce za prodlení s úhradou peněžitého závazku)." Žalobca upřimil pozornost aj na rozhodnutie pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2018 pod sp.zn. PL. ÚS 11/2016 o nesúlade §5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov s článkom 46 ods. 1 v spojení s článkom I ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

5. Súd vo veci vytýčil pojednávanie.

6. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, kedy svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci vo svojej neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie tiež nedostavil, pričom

doručenie predvolania mal vykázané v zmysle § 106 ods. 1 písm. a/ CSP a svoju neúčasť neospravedlnil. Súd preto vykonal pojednávanie v neprítomnosti sporových strán.

7. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, výpisom z obchodného registra žalobcu, predzmluvnou informáciou, vysvetlením predzmluvných informácií, informáciou o poistení dlžníkov, druhom spotrebiteľského úveru, zmluvou o úvere, žiadosťou o zmenu FLEXI, dodatkom k zmluve o úvere, 1. upomienkou, výzvou k zaplateniu dlhu, opakovanou výzvou k zaplateniu dlhu, oznámením o využití oprávnenia ČSOB, doručenkou, výzvou k úhrade dlhu, výpisom z účtu, obchodnými podmienkami pre ČSOB, výpisom z účtu, históriou, vyjadrením žalobcu a prehľadom splátok.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom nie sú po l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

12. Podľa § 2 písm. c), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

15. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Prevedeným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel dňa 21.04.2016 so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXR, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 276 000,- CZK. Z charakteru úveru je tiež zrejmé, že ide o spotrebiteľský úver poskytnutý peňažným ústavom fyzickým osobám, ktoré pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca preto vyhlásil pohľadávku zo zmluvy za okamžite splatnú ku dňu 15.10.2016, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 18.06.2016. Z dôvodu neplatenia úveru, čo medzi sporovými stranami nie je ani sporné, eviduje žalobca voči žalovanému nezaplatenú istinu 274 140,75 CZK pozostávajúcu z istiny vo výške 268 046,57 CZK, úroku vo výške 3 953,69 CZK, úroku z omeškania vo výške 157,61 CZK a poplatkov vo výške 1 982,95 CZK. Nakoľko nárok žalobcu v tejto výške je preukázaný, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 274 140,75 CZK. Vo zvyšku uplatneného nároku, ktorý si žalobca uplatnil vo výške 274 284,19 CZK v návrh na začatie konania súd žalobu zamietol.

18. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalobca si uplatnil tiež úroky z omeškania vo výške 8,50% ročne z sumy 270 029,45 CZK od 18.10.2016 do zaplatenia. Súd tomuto nároku vyhovel, nakoľko výška uplatnených úrokov nie je v rozpore s vykonávacím predpisom.

22. Žalobca ďalej žiadal voči žalovanému priznať úroky vo výške 5,90% ročne zo sumy 268 046,50 CZK od 18.10.2016 do zaplatenia. Tento nárok žalobcu súd zamietol. Pri zamietnutí žaloby vychádzal súd z názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah je vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným spôsobom jeho zániku zaniká i akcesorický záväzok úrokový (rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co 85/2013, 6Co/190/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo 143/98). Súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne zo stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a dlžník by úroky splácal ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo by však spotrebiteľovi neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa je vyvolané stavom absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva

veriteľovi úrok splácaný spolu so splátkami úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav splátok justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne požičaných peňazí. Iný stav vzniká v prípade mimoriadneho zosplatnenia úveru, kedy veriteľovi vzniká nárok na jednorázové vrátenie nesplatenej istiny vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade veriteľ svojím právnym úkonom navodzuje stav, kedy má právo získať okamžite späť celú požičanú sumu, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Keby súd toleroval stav, že veriteľ inkasuje úroky, ktoré mu podľa zmluvy patria výhradne za stavu držby finančných prostriedkov spotrebiteľom, pripustil by založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľom a to navyše za situácie, že si veriteľ môže nárokovať jednorázové vrátenie finančných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí pritom trpieť nijaké obmedzenie užívania svojho majetku podľa uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Keďže jednorázovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť naraz vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa, ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Jedná sa o výhradnú sankciu z dôvodu omeškania spotrebiteľa s vrátením dlžnej sumy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 OZ, resp. § 53 ods. 1 a 5 OZ robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 a 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, bolo by to v rozpore s ustanovením Občianskeho zákonníka a vyššie uvedeného nariadenia vlády, subsidiárne § 53 ods. 4 písm. k) OZ.

23. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú judikatúru, kedy zhodne úroky po zosplatnení nepriznali ani viaceré senáty Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom súd poukazuje na rozsudky 14Co 163/2017, 15Co 439/2016, 15Co 140/2017 a 15Co 264/2016, 13Co 138/2017, 12Co 132/2015, 16Co 1006/2015 ako aj 16Co/162/2018, pričom od záverov týchto rozsudkov nie je dôvod odchyliť sa. V posudzovanej veci došlo odstúpením od zmluvy k zosplatneniu úveru a tým k zmene obsahu záväzku, ktorý vyvolal veriteľ, kedy veriteľ svojím právnym úkonom vyvolal stav, po ktorom má právo požadovať okamžite späť celú sumu peňažných prostriedkov a odpadá jeho zmluvné obmedzenie v dispozícii s peňažnými prostriedkami, ktoré poskytol žalovaným, lebo títo už nemajú právo vrátiť ich v režime výhody dohodnutých splátok. Zanikli tak všetky zmluvné dojednania bez ohľadu na obsahu úverovej zmluvy, ktorú žalobca sám formuloval a pripravil tak, že zmluvný úrok nezaniká. V spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu nemá takáto dohoda právnu ochranu a dlžnému spotrebiteľovi vzniká povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zániku zmluvy odstúpením zo strany veriteľa. Za tejto situácie, keď spotrebiteľ už nemá zmluvne dohodnutý dôvod peňažné prostriedky ďalej užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ ďalej inkasoval zmluvné úroky, ktoré mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby peňažných prostriedkov. Ak po platnom odstúpení od úverovej zmluvy spotrebiteľ mešká s vrátením peňažných prostriedkov, ide o protiprávny stav, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, nie odplatné plnenia, ktoré boli zmluvne dohodnuté pre prípad oprávneného držania peňažných prostriedkov za podmienok spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

24. Na podporu svojich argumentov súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. septembra 2012, IV. ÚS 476/2012 - 14, ktorým bola sťažnosť sťažovateľa odmietnutá, pričom Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 23.11.2011, č. k. 29C/131/2011 - 127 priznal úrok z omeškania od zosplatnenia, pričom poukázal aj na záver odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 59/1998, z ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Aj v tomto prípade sťažovateľ podal odvolanie, pričom poukazoval na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, pričom zastával názor, že pri poskytnutí peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere má veriteľ nárok na úroky až do doby zaplataenia poskytnutých peňažných prostriedkov (ako odplatu za poskytnutie úveru). Následne tento rozsudok okresného súdu bol potvrdený Krajským súdom v Prešove zo dňa 30. mája 2012, č. k. 1Co/30/2012 - 145. Poukázal na ustálenú súdnu prax, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo/143/98, z ktorej vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka. Rozhodnutie konštatuje, že v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu,

a to jednak v podobe úrokov z úveru ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi. V danom prípade bola posudzovaná obdobná otázka, ako je posudzovaná v tejto rozhodovanej veci, ústavný súd v tomto rozhodnutí nevidel protiústavnosť a považoval ho za ústavne konformné.

25. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. V prejednanej veci mal žalobca úspech, kedy neúspech mal len v nepatrnej časti a v časti príslušenstva pohľadávky, preto súd vyslovil, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník samostatné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.